

235β

doblegar v. tr. fer que
(d'un objecte flexible) ^{vingui a apli-}
car-se sobre l'altra part doblant-
la, així, totalment o parcialment.
tra una roba tan encavada
que garibé no es podia doblar.
Doblegar un full pel mig. Un full
amb les quatre puntes doblegades.
| Aquesta barreta, abans de doble-
gar-se es trencaria. || Una càr-
ga excessiva fer anar acotat o cor-
bat (algú); un impost, etc. acota-
parar (algú); obligar (algú) a
fer allò que es resistia a fer,
veure la seva indecibilitat, etc.

